

Tractament amb iode radioactiu

Què és el tractament amb iode radioactiu?

És un tractament de medicina nuclear que pretén eliminar una part de les cèl·lules tiroïdals perquè disminueixi l'activitat de la glàndula tiroide. També es pot anomenar Radioiode, Iode 131 o I-131.

En què consisteix?

El tractament consisteix en l'administració oral del iode radioactiu (excepcionalment es pot administrar per via intravenosa) en una única dosi calculada específicament per a cada cas. D'aquesta manera, s'obté el màxim efecte i es minimitza el risc d'efectes adversos.

Aquesta teràpia es fa al Servei de Medicina Nuclear de l'Hospital de la Vall d'Hebron i és ambulatoria, així que quan acabeu el tractament podreu tornar cap al vostre domicili.

La primera visita

Un cop el vostre metge us hagi indicat el tractament i se n'hagi fet la corresponent sol·licitud, us trucaran des de l'Hospital Vall d'Hebron per citar-vos per a la primera visita. Us explicaran el tractament i quines complicacions pot tenir, a més de comentar-vos com us heu de preparar i quines mesures de protecció heu de tenir en compte. També us faran firmar el consentiment informat. És important que demaneu els dubtes que tingueu després d'haver llegit aquest full informatiu.

A la primera visita també us faran una anàlisi de sang i una gammagrafia tiroïdal, una prova que serveix per conèixer la quantitat de iode que us han d'administrar. Quan acabi la visita, es decidirà conjuntament amb vosaltres la data del tractament.

Què heu de fer abans del tractament?

Si esteu prenent medicació per la tiroide (antitiroïdals), haureu d'interrompre aquest pla cinc dies abans del tractament i no el podreu reprendre fins a dos dies després de l'administració del iode radioactiu.

Malgrat que a la primera visita que feu al servei de Medicina Nuclear us ho explicaran, cal tenir present els següents aspectes:

- Perquè aquest tractament sigui efectiu cal que els dipòsits de iode del vostre cos estiguin tan buits com sigui possible. D' aquesta manera, el iode radioactiu administrat arriba bé a la glàndula tiroides. Per això és important, que set dies abans del tractament, al vostre cos li arribi poc iode.
- Sempre que sigui possible caldrà evitar la realització de proves radiològiques que comportin l'ús de contrastes iodats. En cas d'urgència o greu perill, val més fer l'exploració i després adaptar l'administració del iode radioactiu.

- Alguns medicaments, com poden ser l'amiodarona (Trangorex) o els expectorants (Elixifilin i d'altres), contenen quantitats de iode. Si es pot evitar, cal evitar-ne el consum els dies abans. Comenteu-ho al metge o consulteu amb el farmacèutic el contingut en iode dels medicaments que esteu prenent.
- Eviteu tenyir-vos els cabells la setmana prèvia al tractament.
- Durant la setmana abans, no utilitzeu sal iodada (substituïu-la per sal normal). Està prohibit el consum de marisc, peix i algues marines i caldrà que limiteu de manera important el consum d'embotits, làctics, bròquil i conserves i aliments precuinats.

L'embaràs és una contraindicació absoluta per fer el tractament. Si esteu en edat fèrtil, us faran la prova d'embaràs abans del tractament

Que caldrà fer després del tractament?

És important que després del tractament apliqueu les següents mesures de radioprotecció:

- Eviteu el contacte proper amb dones embarassades i menors de cinc anys durant els primers set o deu dies.
- Si és possible, dormiu sols les tres primeres nits.
- Beveu 10 vasos d'aigua al dia i utilitzeu separatament els utensilis higiènics i de menjar.
- Tingueu molta cura en la vostra higiene personal i procureu orinar directament al vàter tirant de la cadena dues vegades durant al menys 48 hores.
- Si taqueu la roba interior d'orina, haureu de rentar-la per separat.
- Eviteu mantenir relacions sexuals durant els tres primers dies. És aconsellable que eviteu quedar-vos embarassades durant els propers sis mesos.

Quins efectes adversos pot tenir?

El iode que us han administrat va a parar a la glàndula tiroide i s'elimina per l'orina, la saliva i el tub digestiu. Per això, malgrat curar l'hipertiroïdisme, durant les primeres hores podeu notar un augment dels símptomes d'aquesta afectació (taquicàrdia, intranquil·litat...), així com adoloriment al coll i sequedat a la boca.

L'efecte més freqüent és l'hipotiroïdisme (deixar de fabricar la quantitat d'hormona de tiroide necessària pel nostre cos), una situació que pot ser transitòria o definitiva. En cas que sigui definitiva, s'haurà de tractar amb hormona tiroïdal per sempre.